

Poesia catalana

Un any més!

Un any més! I és ta mirada
de passió igualment que ahí...
l'l teu cor d' enamorada
com més va més sab senti.

Un any més! I a cada anyada
servo un record per junyí
amb la joia, esposa amada,
d'una esperança a florí.

Un any més! I altra vegada
sentim el goig del camí :
una flô a cada petjada
i un ruixim de dematí :
un bes de bresca d'albada
d'un amor que no té fi.

Prometença

Té, aquí'l tens aquell petó
que't plau tant quan te despertes,
dormideta com estàs,
feta un àngel, filla meva.

Té, aquí el tens, sobre del front,
i un a cada galta fresca
i un de sobre dels teus ulls
i aquest altre a la maneta.

Quan la llum del bon matí
tusti a glops les finestrelles
i et deixondís de la son
que acarona ton cor verge,

i preguntis, somrient,
mans i peus movent de festa,
a la mare del teu cor,
si he complert ma prometença,

ja sabràs tot desseguit
que al deixar-te amb la mareta
t'he besat els teus ulls
i el teu front de meraperla,

i t'he dit adéu commós,
estrenyent-te les manetes,
i amb el cor fet a bocins
t'he cobert la caroneta.

ARTUR J. PALAU XIMENES